

under Skovvæsenet. Det er de Veje, der fra Vintappergaarden løbe ned til Jægersborg; Jægersborg Allé og den Vej, der gaar igennem Charlottenlund Skov, vinkelret paa denne. Disse Vejes Vedligeholdelse paahviler, som sagt, Staten ved Skovvæsenet, og nu er der indtraadt det Tilfælde, at Kommunen skal foretage nogle Forandringer med Kloakanlægene, som knytte sig til disse Veje. Den vil meget nødtigt nedlægge Kloaken under Vejene, men ønsker at faa den lagt ved Siden af Vejen, hvorved der vilde opnaas ikke saa faa betydningsfulde tekniske Fordele, men saa indtræder den Ejendommelighed, at Kommunen ikke kan ekspropriere det Stykke Jord, der støder op til disse Veje, fordi man kun kan ekspropriere til kommunale Veje. Det er Anledningen til, at Spørgsmaalet bliver rejst her. For Statens Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at Gentofte Kommune, som det ses af Ændringsforslaget, for i Fremtiden at overtage disse Veje forlanger 125,000 Kr., men Staten skal tillige opgive visse Indtægter, som stamme fra omliggende Ejendomme og fra Bommene, og det er kapitaliseret til en Værdi af 20,000 Kr. Det bliver altsaa 145,000 Kr., der i Virkeligheden skulle ydes for at blive fri for denne Pligt til Vedligeholdelse af Vejene. Imidlertid har Skovvæsenet opgjort Kapitalværdien af de aarlige Udgifter til Vedligeholdelse af de omhandlede Veje til et Beløb af 187,000 Kr., og dette Beløb vil sikkert være stigende, idet Færdselen paa disse Veje stiger overordentligt stærkt. Det vil saaledes ses, at det i Virkeligheden er en meget god Forretning for Statskassen at blive fri for denne Vejvedligeholdelsespligt, og samtidig opnaas der Fordele for Gentofte Kommune, som den sætter Pris paa. Dette har ført til, at Udvalget mener med god Samvittighed at kunne anbefale denne Bevilling til det høje Tings Velvillie.

Ændringsforslag Nr. 32, som jeg derefter skal omtale, angaar en Bevilling, som den højtærede Handelsminister har ønsket som Tilskud til danske Udstillere paa en Udstilling, som skal afholdes i Malmø i Aaret 1914. Indbydelsen til at deltage er fremkommen igennem den kgl. svenske Gesandt paa den svenske Regerings Vegne, og det drejer sig om en Udstilling, hvis Opland skal være de omkring Østersøen liggende Lande, hvorfor man har givet den Navnet den baltiske Udstilling. Deltagerne ville altsaa blive Preussen, Rusland, Danmark og Sverige. Der knyt-

ter sig ikke ringe Forventninger til en saadan Udstillings Betydning for det danske Erhvervsliv, dels under Hensyn til Lejligheden til at udstille for Sverige og for Tyskland, men særlig af Hensyn til Lejligheden til ad denne Vej at komme i Forbindelse med det russiske Marked. Som ærede Medlemmer ville vide, have vore Forbindelser med Rusland taget betydeligt til i de senere Aar paa forskellig Maade, og Handelsministeren er af den Mening, at dette er et meget betydningsfuldt Hensyn, som der er Grund til at gøre noget for. For at der kan blive deltaget fra dansk Side paa en værdig Maade, vil det være nødvendigt at give et Tilskud fra Statskassen, og man har, som ærede Medlemmer ville se af Bilag 35, ment, at 225,000 Kr. vilde være det mindste, man kunde yde til denne Udstilling, hvilket er blevet tiltraadt af Udvalget enstemmigt. Naar Udvalget har stillet sig saaledes overfor dette Spørgsmaal, ligger det ikke blot i, at man har set hen til den Betydning, Udstillingen kan have for vort Erhvervsliv, men det ligger ogsaa i, at man har set hen til Betydningen af ikke at være tilbageholdende overfor en Bevilling som denne af international Art og særlig en Bevilling, som det maa være af Interesse for den svenske Stat at se ydet fra dansk Side uden Tøven og med Glæde i Forventning om, at dette Foretagende vil blive til Ære for begge de skandinaviske Lande. Jeg anbefaler derfor paa Udvalgets Vegne denne Bevilling til det høje Tings Tilslutning, ligesom Udvalget enstemmigt har sluttet sig til den højtærede Handelsministers Ønske paa dette Omraade. Ærede Medlemmer ville udenfor Hovedskrivelsen, som findes i Bilag 35, finde forskellige Oplysninger vedrørende denne Bevilling i Bilag 36, 37 og 38. Det fremgaar heraf, at de Tilskud, der have været givne fra svensk Side til danske Udstillinger i 1872 og 1888, have været væsentlig mindre end det Tilskud, den danske Regering her ønsker at give, og at det Tilskud, den svenske Stat giver til den forestaaende Udstilling, kun er 200,000 Kr. Saa meget større Vægt tør man lægge paa, at Danmark med Redebonhed giver 225,000 Kr. for at yde vort Bidrag til dette svenske Foretagendes Glans. Jeg kunde ogsaa ønske at oplyse, hvad der tidligere er blevet bevilget fra dansk Side til lignende Udstillinger. Udstillingen i København i 1888 fik et Statstilskud af 300,000 Kr., Udstillingen i Paris i 1889: 100,000 Kr., Chicagoudstillingen i 1893: 250,000 Kr.,